

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10P/127/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211264
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Pajerchinová Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8712211264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred samosudkyňou Mgr. Máriou Pajerchinovou, Dr. vo veci starostlivosti súdu o mal. deti: Q. O., A.. XX.X.XXXX, ktorá dosiahla plnoletosť XX.X.XXXX a T. O., A.. X.X.XXXX, obe deti bytom u matky a zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, deti rodičov otca: H. O., A.. X.X.XXXX, S.. Č.. W. M., Č. E. XXX a matky: F. O., A.. XX.X.XXXX, W. F., Š. XX, v konaní začatom na návrh otca o zníženie výživného na mal. deti s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh otca H. O. na zníženie výživného na teraz plnoletú Q. O., A.. XX.X.XXXX Y. A. P. T. O., A.. X.X.XXXX **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec podal na tento súd dňa 23.8.2012 návrh na zníženie výživného na obe mal. deti, ktoré mu bolo určené v rozvodovom rozsudku tohto súdu č.k. 13P/18/2012 - 46 zo dňa 24.7.2012 a s právoplatnosťou k 21.9.2012 na mal. Q. v sume 120,- eur mesačne a na mal. T. v sume 100,- eur mesačne od právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov až do doby, kým sa nezmenia pomery. Dôvodom pre zníženie súdom určeného výživného na obe mal. deti je, že je v nepriaznivej finančnej situácii, v čase podania návrhu je vo výkone trestu odňatia slobody a jeho finančné príjmy sú minimálne a nemá z čoho platiť súdom určené výživné.

Na pojednávanie súdu dňa 8.2.2013 sa otec napriek riadnemu predvolaniu nedostavil a svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil súdu tým, že z dôvodu nového zamestnania vycestoval za prácou do zahraničia a preto sa nemohol dostaviť na pojednávanie a požiadal o odročenie pojednávania na iný termín, ktorý bližšie nešpecifikoval a zároveň na výzvu súdu nepredložil doklady o svojom príjme od augusta 2012 až doteraz. Na základe toho súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti, pridŕžajúc sa obsahu spisu a vykonaných dôkazov podľa § 101 ods. 2 OSP, pričom súd neakceptoval návrh otca na odročenie pojednávania, pretože otcom uvádzaný dôvod, že vycestoval za prácou do zahraničia, nie je takým dôležitým dôvodom, pre ktorý by sa pojednávanie nemohlo uskutočniť, keďže sa mohol dať zastúpiť, alebo konkrétne uviesť, v ktorom čase sa bude nachádzať v mieste svojho terajšieho bydliska. Okrem toho súd prihliadol k predmetu konania, ktorý sa týka zníženia výživného na návrh otca a sám otec vo svojom písomnom ospravedlnení doznal, že pracuje v zahraničí, čo malo podstatný vplyv pre súd na posúdenie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti jeho návrhu a tým aj na posúdenie, či je, alebo nie je potrebné zbytočne predlžovať súdne konanie.

Matka na pojednávaní súdu dňa 8.2.2013 s návrhom otca na zníženie výživného na obe mal. deti nesúhlasila a navrhla ho zamietnuť ako nedôvodný. Predsa v čase, keď súd rozhodoval o výživnom na obe deti v rozvodovom konaní tohto súdu sp. zn. 13P/18/2012, bol otec vo výkone trestu a súd pri určovaní výšky výživného k tomu prihliadol, pričom otec sa voči uvedenému rozsudku neodvolal. Navyše otec bol od decembra 2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a žije v M. u svojej priateľky. Z mailovej korešpondencie, ktorú otec vedie s ich deťmi, vyplýva, že pracuje v ČR. Na obe mal. deti poberá náhradné výživné, pretože otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní už 3,5 roka a kvôli zanedbávaniu povinnej výživy bol aj odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody, ktorý si vykonal. Matka je momentálne na rodičovskom príspevku s mal. dieťaťom O. D., A.. XX.XX.XXXX, otcom ktorého je iný muž a to U. D. (otcovstvo manžela matky H. O. bolo v súdnom konaní tohto súdu sp. zn. 15P/11/2012 právoplatne zapreté k 7.6.2012).

Dcéra Q. O., ktorá v čase začatia konania bola maloletá a v priebehu súdneho konania dosiahla dňa XX.X.XXXX plnoletosť a preto s ňou súd od tohto dátumu pokračoval v konaní ako s účastníkom konania, na pojednávaní súdu dňa 8.2.2013 uviedla, že so znížením výživného na ňu nesúhlasí. Je v 3. ročníku štvorročného maturitného štúdia na Strednej odbornej škole A. J.. E. Q. F., takže nie je schopná sa sama živiť a preto obaja rodičia majú k nej naďalej vyživovaciu povinnosť. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá si ku nej dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť, ako aj s ostatnými súrodencami. S otcom a s jeho rodinou nie je v žiadnom kontakte, odkedy rodičia spolu nežijú.

Kolízny opatrovník mal. detí pred súdom uviedol, že návrh otca na zníženie výživného na obe deti je neopodstatnený a nedôvodný a navrhol ho zamietnuť. Otec sa neodvolal voči určenej výške výživného v rozvodovom konaní tohto súdu sp. zn. 13P/18/2012 a podmienky u neho sa odvtedy nezmenili k horšiemu, ale k lepšiemu, pretože bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v decembri 2012, má možnosť pracovať a plniť si zákonné výživné na deti. Otec sám uviedol, že už sa zamestnal v zahraničí a teda má príjem, aby si mohol svoju vyživovaciu povinnosť k obom deťom plniť. Ďalej poukázal kolízny opatrovník na to, že spotrebované výživné sa nevracia a matka v čase podania návrhu na zníženie výživného až doteraz poberá náhradné výživné na obe deti v stanovenej výške podľa rozvodového rozsudku, t.j. v sume spolu 220,- eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie: výsluchom matky, dospeljej dcéry Q. O., kolízneho opatrovníka, pripojenými spismi tohto súdu sp. zn. 13P/18/2012, 15P/11/2012, 14P/64/2009, 2T/5/2011 a 2T/110/2011 a správou kolízneho opatrovníka k návrhu otca, na základe čoho súd zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom tohto súdu č.k. 13P/18/2013 - 46 z 24.7.2012 a s právoplatnosťou k 21.9.2012 bolo manželstvo rodičov detí a to F. O. Y. H. O. rozvedené, pre čas po rozvode manželstva boli mal. deti Q. Y. T. O. zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich zastupuje a spravuje ich majetok a otcovi bolo určené výživné na mal. Q. v sume 120,- eur mesačne a na mal. T. v sume 100,- eur mesačne a to od právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov až do doby, kým sa nezmenia pomery. Pri rozhodovaní o výživnom na obe deti súd v rozvodovom konaní vychádzal z toho, že potreby detí sa zvýšili, matka má tri vyživovacie povinnosti a je na rodičovskom príspevku a otec pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol podnikateľ a aj keď daňové priznanie za r. 2011 nepodal, súd prihliadol na to, že si túto situáciu, keď je vo výkone trestu, zavinil sám (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) a vychádzal preto z príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať z podnikania. Od tejto predchádzajúcej úpravy výživného na obe deti voči otcovi sa pomery otca nezhoršili, práve naopak, tieto sa zlepšili, pretože bol v decembri 2012 prepustený z výkonu odňatia slobody, otec je zamestnaný v zahraničí, dosahuje príjem a teda je schopný plniť si svoju súdom určenú vyživovaciu povinnosť na obe deti. Na základe toho je jeho návrh na zníženie výživného na obe deti nedôvodný. Pokiaľ sa týka obdobia od podania návrhu na zníženie výživného, t.j. od 23.8.2012 až do decembra 2012, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pomery otca boli také isté, ako boli v čase rozhodovania o výživnom v rozvodovom konaní, otec nevyužil svoje právo sa odvolať, navyše spotrebované výživné sa nevracia a preto aj za tento čas je jeho návrh nedôvodný. Navyše otec okrem písomného návrhu o zníženie výživného, ktorý podal na súd, ničím iným nepreukázal zmenu svojich pomerov k horšiemu a ktorá by odôvodňovala v súlade so Zákonom o rodine zníženie výživného na deti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu nežijú, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 a 2 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Na základe zisteného skutkového stavu a cit. právnej úpravy súd dospel k právnomu záveru, že za daného stavu, ktorý je tu v čase vyhlásenia rozhodnutia, nie sú u otca splnené zákonné podmienky na to, aby mu súd znížil doterajšie výživné na obe deti. Otec nepreukázal zhoršenie jeho pomerov oproti predchádzajúcej súdnej úprave výživného v rozvodovom konaní tohto súdu sp. zn. 13P/18/2012, práve naopak, otec po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je zamestnaný v zahraničí a má príjem, z ktorého je povinný plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť k obom deťom do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť. Na základe toho súd návrh otca na zníženie výživného na obe deti zamietol, pretože nie je dôvodný. Zamietnutím návrhu otca zostáva naďalej v platnosti rozvodový rozsudok tohto súdu sp. zn. 13P/18/2012 s právoplatnosťou k 21.9.2012, ktorým boli naposledy upravované rodičovské práva a povinnosti oboch rodičov k ich obom deťom pre čas po rozvode manželstva.

Na margo veci súd dodáva, že len v prípade opodstatnenej zmeny pomerov u niektorého rodiča alebo dieťaťa Zákon o rodine umožňuje, aby došlo k zmene doterajšej súdnej úpravy práv a povinností rodičov k mal. deťom, a to na základe nového súdneho rozhodnutia alebo rodičovskej dohody schválenej súdom

v zmysle § 163 OSP a pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť medzi otcom a dospelým dieťaťom, môže sa tak stať na základe nového súdneho rozhodnutia o zmene alebo zrušení vyživovacej povinnosti medzi nimi.

Podľa § 146 ods. 1, písm. a) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia na tomto súde ku Krajskému súdu Prešov v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.